וגב׳ כ׳ [illegible] פסוק בהן ומפסקין גם ללוט ההלך את אברם׳ וגם את בן האמה׳ וגם את קני אשר יעבדו׳ וגם אמנה אחתי׳ וגם ערב רב עלה אתם׳ וגם הכהנים הנגשים אל׳
וגם מכל המושבים׳ וגם אחיך בא לו׳ וגם יד יהוה היתה בם׳ וגם את הרעה יעלה׳ וגם השיגתי את בריתי׳ וחבר׳ ס׳ והמאבים ד׳ [illegible] בלישנ׳ ופסוקין והמאבים
יקראו להם אמים מארם ומואב דשמואל׳ וישאו להם נשים מאביות׳ וגם את כל הצאבה אשר [illegible]׳ ס׳ ומעצין ל׳ דכות׳ ומעשך ל׳ דכות׳ ומע׳ לדכות׳
ועבר׳ ועברנו מן [illegible] בני דעשו [illegible] בגבלה מן [illegible] וגו׳ [illegible] וכוות ועברנו׳

כת רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר׃
אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם
מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם׃ כי יהוה
אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך
את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה
יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר׃ ונעבר
מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר
מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר
פסק ונפן ונעבר דרך מדבר מואב׃ ס׳
ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו
ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה׃
האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם
כענקים׃ רפאים יחשבו אף הם כענקים
והמאבים יקראו להם אמים׃ ובשעיר
ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום
וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר
עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן
יהוה להם׃ עתה קמו ועברו לכם את נחל
זרד ונעבר את נחל זרד׃ והימים אשר
הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את
נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל
הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
כאשר נשבע יהוה להם׃ וגם יד יהוה
היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם׃

ארי ירותא לעשו יהבית ית
טורא דשעיר׃ עיבורא תזבנון
מנהון בכספא ותיכלון ואף
מיא תזבנון מנהון בכספא
ותשתון׃ ארי יי אלהך בריכך
בכל עובדי ידך ספיק לך צורכך
במהכך ית מדברא רבא הדין
דנן ארבעין שנין מימרא דיי
אלהך בסעדך לא חסרתא
מדעם׃ ועברנא מלות אחנא
בני עשו דיתבין בשעיר מן
מאורח מישרא מאילת
ומעציון גבר ואתפנינא
ועברנא אורח מדברא דמואב׃
ואמר יי לי לא
תיעיק ית מואבאי ולא תתגרי
למעבד עמהון קרב ארי לא
אתן לך מארעהון ירותא ארי
לבני לוט יהבית ית לחית ירותא׃
אימתני מלקדמין יתיבו בה עם
רבסגי ותקיף כגבריא׃
גבריא מתחשבין אף אינון
כגבריא ומואבאי קרן להון
אימתני׃ ובשעיר יתיבו
חוראי מלקדמין ובני עשו
תריכונון ושיציאונון מן
קדמיהון ויתיבו באתרהון
כמא די עבד ישראל לארע
ירותתיה דיהב יי להון׃ כען
קומו ועברו לכון ית נחלא
דזרד ועברנא ית נחלא דזרד׃
ויומיא די הליכנא מרקם גיאה
עד די עברנא ית נחלא דזרד
תלתין ותמני שנין עד דסף
כל דרא גברי מגיחי קרבא
מגו משריתא כמא דקיים
יי להון׃ ואף מחא מן קדם
יי הות בהון לשיציותהון
מגו משריתא עד דשלימו׃

ירשה לעשו׃ מאברהם׃ עשר ארצות
נתתי לו׃ שבעה להם׃ וקיני וקנזי ו
וקדמוני הן עמון ומואב ושעיר׃ אחת
מהם לעשו׳ ושתים לבני לוט׳ בשכר
שהלך אתו למצרים ושתק על מה
שהיה אומ׳ על אשתו אחותי היא׳
עשאו כבנו׃ תכרו׃ לשון מקח וכן
אשר כריתי לי׃ בכרכי הים קורין למכירה
כירה׃ כי יי׳ אלהיך ברכך׃ לפיכך לא
תכפו את טובתו להראות כאלו
אתם עניים אלא הראו עצמכם
עשירים׃ ידע לכתך׃ [illegible]
הספיק צרכך להליכתך במדבר׃ ונעבר
מאת אחינו׃ [illegible] ער
[illegible] אל תצר את מואב׃ לא אסר להם על
מואב אלא מלחמה אבל מיראים
היו אותם ונראין להם כשהם
מזויינים לפיכך כתב ויגר מואב מפני העם
שהיו שוללין ובוזזין אותן׃ אבל
בבני עמון נאמר אל תתגר בם
שום גירוי בשכר צניעות אמם
שלא פרסמה על אביה כמו שעשתה
שעשתה בכירה שקראה שם בנה
מואב׃ ער׃ שם המדינה׃ האמים
לפנים׃ וגו׳ אתה סבור שזו היא ארץ
רפאים שנתתי לאברהם לפי שהאמים
שהם רפאים ישבו בה לפנים אבל
לא זו היא כי אותם רפאים הוריש
מפני בני לוט והושיבם תחתם׃
רפאים היו נחשבים אותם אימים
כענקים הנקראים רפאים על שם
שכל הרואה אותם ידיו מתרפות׃
אימים׃ על שם שאימתם מוטלת
על הבריות׃ וכן בשעיר ישבו החרים
ונתנם לבני עשו׃ יירשום׃ לשון
הווה׃ מנתן בהם כח שהיו
מורישים אותם והולכים׳ ת׳

היתה בם׳	כאשר עשה ישר׳ כתוב
למהר	יוכלו לומר לבסוף כן
ולהמם	עבדה ישר׳ בהם׳
בתוך ארבעים	ועברו את נחל זרד
שנה שלא	בקרן זוית של ארץ
יגרמו	מואב׳ כשהלכו אדום
לבניהם	נהרים לצפון עבר
להתעכב	אותו נחל קטן ובא
במדבר׃	לו לארץ מואב׃
	ר׳ כך הגיה רבן
	שמעיה תלמידו של
	רבנו שלו׳

העליונים שהיו ויסתב חשם
והאיבנים אין השמים[illegible]
לפי שאשה היה משמים
טפל לשון האזנה [illegible]
שמים לפי שהיה רחוק
והארץ היה קרוב לפיכך
ונו׳ לשון האזנה אצלה
על דרך עדה ועדה שמע
קול נשי לֶמֶךְ האזנה אמרתי׃
כשור׳ כבהמתן ישר׳ יהיה טוב׳ והודעתי
קצת חוקותי׳ והם עזבוני שלא שמעו
כחוק׳ והוא׳ להם אין יתגעלו׳ ואם לאחר
שהיו צומים ומעצים ומחללים המן ואומרים
ויאכלו את עלי בני ישר לא התבוננו מחמר
לא ידע שור קונהו׳ וחמר שור קונהו׳ להיות
ידיעו עליו לא שיער ומה שנידתי עלי
לא ידעו חורש היום ובחמור לא ידע לבעלי
יודע שור עתן היום ואלו אילו טבריאו לשון שכב

בעליו ישראל לא
ידע עמי לא התבונן׃
הוי גוי חטא עם כבד
עון זרע מרעים
בנים משחיתים עזבו
את יהוה נאצו את
קדוש ישראל נזרו
אחור׃ על מה תכו
עוד תוסיפו סרה כל
ראש לחלי וכל לבב
דוי׃ מכף רגל ועד
ראש אין בו מתם
פצע וחבורה ומכה
טריה לא זרו ולא
חבשו ולא רככה
בשמן׃

ויאמרו לא יקבלו שכר ולא ישלום פורענ׳
יום חנוכים׳ לא שינו את ויאמרו שעיתי
עליהם ויאמר יום זוכן ויקבלו שכר שכר
ויום חוטאין יקבלו פרעונות׳ לא ידע׳ לא
ידע עמי׳ ידעו ויתשוכבו׃
ועמי לא נתן לב להתבונן׃ הוי
להוי שמיקרון לשון קולן
וקינה׃ בורים הנבחה אילו וצועק
חזה׳ אלו שיש להן מועצין
שהן לשון עצבת קריאה
על׳ כבן הוי זה וכמו מיזרן
לשון [illegible] הכנוייו
הכריח׳ חוי יש לזעוק על גוי קדוש
שמכין להיות גוי חוטא׳ ועם שובו כי
עם קדוש יאמר נהפך להיות כבד עון׳
כבד עון׳ כבדות כבד׳ ודרך טוחיו כבד

מיכה גדולה
דבר הלא
הוי חבר
קדי והם
בשעו כ׳
וישון ישרך
ויפנו׳
משעי אחרי׳
כאוי ו
תשעו לבנה׳

בזיונן׳ כמו עם דבר של עברות
בזיונים׳ ודומין קוצו עם תינבת
עון׳ דרעיים עם׳ והם היו זרע
בדך׳׳ כמו היו לחך ונתפב׳ ו
לאוט חיותם׃ כמעט היקנו׳ טורן
אחור׳ אין נזירה כל מקום אלא
פרישות׳ וכן הוא אומ׳ ויזירו ויקדשו
בני ישר׳ שיר אחיו אף כאן נזירן
אחור פרשו לאחוריהם מעל
המקום׃ על מה תוכו׳ וגו׳ אדם
שלקה וחזר על סורחו חבר ו
הוא כיחוהו׳ לו על מה לך יותה
ואינך נותן לב על סורחן זה לקיתי
לא תשובו לעשותו עד שאין מקום על
מה תוכו אומר שעדיין אינכם
מוסיפין כח לסור מאחרי המקום׃
חלי כמו לרוצו לחלי ולמה לא תבינו׃

מתם׳ לשון תמימות׳ שלם ואין מום׃
פצע׳ ומכת חרב׳ חבורה׳ שאר חבלה׃
ומכה טריה׳ תרגום מכתש ומספין׳ מכה
מוספת׳ טריה רתיבתא׳ וכו תנא
טריה לרטיה׃ לא זורו׳ הנגעים האלה
לא זורו על ידי הרופאים יובקתס אגע
המסמות׳ לשון זורה על עיניו גבריו׳
ולא חבשו׳ לשון תיוה׳ ולא רככה׃
מכתם בשמן׳ פירושו שאר האכות
ואין נפל כאן לא׳ לא רוכבן בשמן׳ ו
שאין מרככין אלא מקום המכה
אבל המזור והחבשה טפל לשון נב על
להנגע׳ לפיכך טפל בם לשון רבים׳
לא זורו הנגעים ולא חובשו ויונתן
פתר כלהיקרין בלשון חטאין על שם
שהיו מוליכין ומתנגעים מעכן׳